

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"א ע"א

האם מחזיקים בנכסי אשת איש במקרים דלהלן?

בהחזיק אחר בפני הבעל	בהחזיק גם אחרי מות הבעל ג"ש ¹	
לא הוי חזקה	הוי חזקה	לרב
הוי חזקה	הוי חזקה	לדייני גולה

אשה שהוציאה שטר על שדה בעלה, האם קנתה?

בשטר מתנה	בשטר מכר	
קנתה	לרב נחמן: לא קנתה לרב הונא: קנתה ²	למ"ד אמרינן לגלויי זוזי הוא דבעי
קנתה	קנתה	למ"ד דלא אמרינן לגלויי וכו'

שטר שנכתב על חרס, האם כשר? [תד"ה כתב].

בשטרי ראייה	בשטרי גיטין וקנין	בשטרות שנכתבו בכתב ידו	
פסול	פסול	כשר	לר' מאיר
פסול	כשר	כשר	לר' אלעזר

¹ זהו המקרה של רב יוסף לעיל בדף נ' סע"ב שמודה בו רב, דהיינו שאכל הלוקח מקצת שני חזקה בחיי הבעל ועוד ג' שנים שלמות אחר מיתתו, דאף שהכל יודעים שהבעל מכר לו את השדה ולא יכול לטעון לאשה ממך לקחתי קודם מות בעלך, מ"מ כיון שאחר מותו יכל לקנות ממנה ואכל ג' שני חזקה, והיתה צריכה אחר מות בעלה למחות גם לרב.

² דס"ל לרב הונא שהיכא שיש שטר מכירה אפי' למ"ד לגלויי זוזי מכיון קונה בשטר בלא המעות [וכמבואר ברשב"ם ד"ה א"ל], ואף שממהלך הסוגיא היה נראה שחזר בו, ושרק בשטר מתנה קונה או במוכר שדהו מפני רעתה, מ"מ לקמן בעמ' ב' בתד"ה ברם כתבו תוס' להדיא שס"ל לרב הונא שאם יש שטר מכר קנתה.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"א ע"א

השטרות דלהלן לאיזה דברים הם מועילים ולאיזה לא? [תד"ה ולמה]

לענין לקנות כל הדברים הנלוים	לענין בר מצרא	לענין אחריות	
אינו מועיל	אינו מועיל	מועיל	שטר שכתבו בו מכר
מועיל	מועיל	אינו מועיל	שטר שכתוב בו מתנה
מועיל	לרשב"ם: מועיל ³ לתוס': אינו מועיל	מועיל	שטר שכתבו בו שניהם

בבא בתרא דף נ"א ע"ב

המוכר או הנותן שדה לאשתו, האם אוכל פירות?

במכר	במתנה	
אוכל	אינו אוכל	לרב הונא ולרב
רשב"ם: אינו אוכל ⁴ ר"ת: אוכל	אינו אוכל	לר' אבא ור' אבהו
אינו אוכל	אינו אוכל	לר' אלעזר ור' יוחנן

בעל שנתן לאשתו שדה באופנים דלהלן, האם יכולה לזכות בדברים בזו השדה [תד"ה במתנה].

בהשאלה – שהבעל אוכל פירות ⁵	במתנה – שהבעל לא אוכל פירות	
לא יכולה לזכות	לר"י: יכולה לזכות ⁶ לר"ת: לא יכולה לזכות	במתנה שלא יכולה היא למכור
לר"י: לא יכולה לזכות ⁷ לר"ת: יכולה לזכות	יכולה לזכות	במתנה גמורה שיכולה למכור

³ ועי' ברשב"א כאן שתירץ את הרשב"ם מקושית התוס'.

⁴ וכן גם ס"ל לר"י בתד"ה ברס, וביארו דסבירא לר' אבא ור' אבהו שמצד מעות המכר לא קנתה כלל דלגלויי זוזי מכוי, אלא שס"ל כרב הונא שאמר דדל זוזי מהכא וקנתה בשטר, ומה שקונה בשטר אינו אלא שטר מתנה ולכך אינו אוכל פירות.

⁵ כן העמיד ר"י את הסוגיא בגיטין, וה"ה במכר למ"ד שהבעל אוכל פירות.

⁶ ואף שלא הזכיר כן ר"י בפירות, מ"מ מוכח מדין שכירות שאפי' שהשוכר לא יכול למכור את השדה מ"מ יכול לזכות בה, ורק ר"ת דחק לפרש שקנין שכירות הוא יותר מקנין מתנה של אשה.

⁷ וכן מוכח בירושלמי, שהקשה איך זוכה האשה בחצירה, הרי היא משועבדת לבעל לאכילת פירות, ותירץ דמיירי בכותב דין ודברים אין לי בנכסיד ובפירותיהן. ומבואר שבלא זה לא קונה האשה בחצירה בגלל אכילת פירות של הבעל.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"א ע"ב

לשיטת רבא המוכר או הנותן שדה לאשתו מה הדין?

האם קנתה?	האם הבעל אוכל פירות?	
מעות טמונין : לא קנתה מעות שאינם טמונין : קנתה	אוכל	במכר
קנתה	לא אוכל	במתנה

מעות הנמצאים ביד האשה מה דינם? [תד"ה קבל]

הפקידתם למי יחזיר הנפקד	אמרה שהם של אחרים	תקף אותם הבעל ממנה	
לאשה ⁸	נאמנת	אין מוציאין ממנו	במעות טמונות
לאשה	נאמנת	מוציאין ממנו	במעות שאינם טמונות
לבעל ⁹	לא נאמנת	אין מוציאין ממנו	בנושאת ונותנת בתוך הבית
ספק	ספק	אין מוציאין ממנו ¹⁰	כשממון בעלה מצוי בידה

⁸ דבזה איירי הברייתא לומר שלא יקבל מהם פקדונות לכתחילה, ובדיעבד יחזיר לאשה כדי לא להחזיקה בגנבת, דאילו במעות גלויות הרי אפי' אם תפס אותם הבעל מוציאם ממנו, כ"ש שמותר לכתחילה לקבל אותם ממנה בפקדון ושמחזירים לה את הפקדון.

⁹ כן הביאו תוס' מסוגיא דלקמן שלא נאמנת לומר לא שהם שלה ולא שהם של אחרים, וא"כ ה"ה שאין הנפקד מחזיר לה.

¹⁰ דאף שמעות אלו ספק לנו מה דינם, מ"מ לאחר שתפס הבעל א"א להוציא ממנו, דהמוציא מחבירו עליו הראיה.